

ROMÂNIA
JUDEȚUL BUZĂU
CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI CILIBIA

HOTĂRÂRE

privind schimbarea denumirii Școlii Gimnaziale Cilibia în
Școala Gimnazială „Gheorghe Țițeica”.

CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI CILIBIA, JUDEȚUL BUZĂU.

Având în vedere:

- referatul de aprobare a primarului comunei Cilibia, în calitate de inițiator al proiectului de hotărâre, înregistrat la nr. 2158 /12.07.2022;
- raportul de avizare a Comisiei de învățământ, sănătate și familie, activități social-culturale, culte, muncă și protecție socială, protecție copii, tineret și sport, a Consiliului local, înregistrat la nr. ~~2158~~ 2159 /12.07.2022;
- raportul de avizare a Compartimentului de resort din cadrul aparatului de specialitate al primarului comunei Cilibia, înregistrat la nr. 2159/12.07.2022;
- prevederile Hotărârii Consiliului de administrație al Școlii Gimnaziale Cilibia, înregistrat la nr. 7/15.07.2021, transmisă prin adresa nr. 514/23.08.2021;
- prevederile art.2 lit.d), art.3 alin.(1) și art.5 alin.(1) din O.G. nr. 63/2002 privind atribuirea sau schimbarea de denumiri, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile Ordinului MECTS nr. 6564/2001 privind aprobarea procedurii de atribuire a denumirilor unitatilor de invatamant din sistemul national de invatamant preuniversitar, cu modificările și completările ulterioare;
- Aviz nr. 5/25.07.2022 eliberat de Comisia de atribuire de denumiri a județului Buzău;

În temeiul art. 129 alin.(1) și alin.(2) lit. d) și respectiv alin.(7) lit.a), art. 139 alin.(1) și art.196 alin.(1) lit.a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, modificată și completată ulterior;

HOTĂRĂȘTE:

Art.1. Incepând cu data prezentei, se aprobă schimbarea denumirii Școlii Gimnaziale Cilibia în Școala Gimnazială „Gheorghe Țițeica”.

Art.2. Prezenta hotărâre va fi comunicată prin grija secretarului general, instituțiilor și autorităților interesate, și se va publica în format electronic pe site-ul www.comunacilibia.ro.

NR. 32 / 29.07.2022

**PREȘEDINTE DE ȘEDINȚĂ,
Consilier local- Stoican Nicușor- Ninel**

**Contrasemnează,
p.Secretarul general al comunei,
Consilier Ghica Elena**

Această hotărâre a fost adoptată de Consiliul local al comunei Gilbăia în ședința din data de 29.07.2022 respectarea prevederilor art. 139 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu un număr de 10 voturi pentru, — abțineri și — voturi împotriva, din numărul total de 11 consilieri în funcție și 10 consilieri prezenți la ședință

**COMISIA DE ATRIBUIRE DE DENUMIRI
A JUDEȚULUI BUZĂU**

**AVIZ
Nr.5/25.07.2022**

În temeiul art.3 alin.(7) din O.G. nr. 63/2002 privind atribuirea sau schimbarea de denumiri, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.48/2003, cu modificările și completările ulterioare, și al Regulamentului de funcționare a Comisiei de atribuire de denumiri a județului Buzău, aprobat prin Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr.564/2008, Comisia de atribuire de denumiri a județului Buzău

AVIZEAZĂ

favorabil proiectul de hotărâre al Consiliului Local al având ca obiect emiterea unui aviz pentru schimbarea de denumire pentru Școala Gimnazială comuna Cilibia în Școala Gimnazială "Gheorghe Țițeica", la solicitarea Consiliului Local al comunei Cilibia, conform anexei la prezentul aviz.

Data eliberării: 25.07.2022

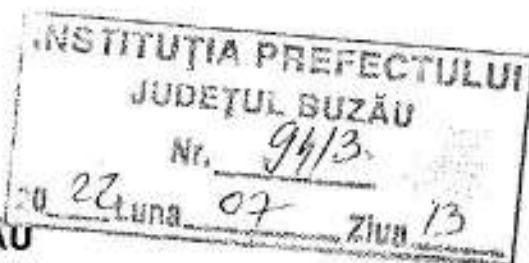
PREȘEDINTELE
Comisiei de atribuire de denumiri a județului Buzău

Preda Tudor Ana

ROMÂNIA
JUDEȚUL BUZĂU
COMUNA CILIBIA

Sat Cilibia, comuna Cilibia, nr.65
Tel. 0786 140 310/0786 140 311
e-mail – primarcilibia@yahoo.com

NR. 2169 / 22.07.2021

CERERE DE AVIZARE

Consiliul local al comunei Cilibia, cu sediul în localitatea Cilibia, str. Principală nr. 65, județul Buzău, reprezentantă prin PRIMAR ing. Enache Ion, telefon-0786140310, solicită comisiei de atribuire de denumiri a județului Buzău, emiterea unui aviz pentru schimbarea de denumiri pentru Școala Gimnazială comuna Cilibia în Școala Gimnazială „Gheorghe Tițeica”.

Se anexează la prezenta cerere de avizare dosarul aferent , întocmit în conformitate cu prevederile Regulamentului de funcționare a comisiei de atribuire de denumiri județeană, aprobat prin Ordinul Ministerului internelor și reformei administrative nr. 564/2008. Menționăm că în luna Iulie a.c. se va dispune revocarea H.C.L. nr. 46/2021 , așa cum am comunicat și Instituției Prefectului- Județul Buzău.

Cu respect,

PRIMAR,

Ing. ENACHE ION

**ȘCOALA GIMNAZIALĂ CILIBIA
JUDEȚUL BUZĂU**

Adresa: comuna Cilibia, județul Buzău
Tel./Fax: 0238 / 730 030
E-mail: scoalaclibia@yahoo.com

MINISTERUL EDUCAȚIEI

HOTĂRÂREA nr. 7/ 15.07.2021

Consiliul de Administrație al Școlii Gimnaziale comuna Cilibia, județul Buzău întrunit în ședința din 15.07.2021, analizând propunerea Consiliului profesoral din data de 13.07.2021 și conform prevederilor art.10 din Metodologia -cadru de organizare și funcționare a consiliilor de administrație din unitățile de învățământ preuniversitar aprobată prin Ordinul 4619/2014, având în vedere :

- ✓ În conformitate cu prevederile art.2, lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 63/2002 privind atribuirea și schimbarea de denumiri, aprobată prin Legea nr. 48/2003, coroborate cu prevederile Ordinului MECTS nr. 6564/2011 privind aprobarea procedurii de atribuire a denumirilor unităților de învățământ din sistemul național de învățământ preuniversitar;
- ✓ Prevederile art.129 alin (1) si alin. (2) lit. d) respectiv alin. 7 lit. a) din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ ;
- ✓ Punctul de vedere al Consiliului profesoral din data de 13.07.2021, exprimat de doamna prof. Guțeniuc Doinița – anexat la prezenta

HOTĂRĂȘTE:

Art.1 Ținând cont de votul favorabil în unanimitate al membrilor Consiliului de administrație din data de 15.07.2021, se aprobă schimbarea denumirii școlii din **ȘCOALA GIMNAZIALĂ COMUNA CILIBIA** în **ȘCOALA GIMNAZIALĂ "GHEORGHE ȚIȚEICA"**, începând cu anul școlar 2022-2023;

Art.2 Directorul unității de învățământ va înainta Inspectoratului Școlar Județean Buzău și al Consiliului local al comunei Cilibia prezenta hotărâre, în vederea continuării procedurii de schimbare a denumirii școlii;

Adoptat astăzi, 15.07.2021

PREȘEDINTE C.A.,
Prof. Doinița GUȚENIUC

Gheorghe Țițeica (1873-1939)

Locul și data nașterii: Gheorghe Țițeica s-a născut la Drobeta Turnu-Severin pe data de 4/17 octombrie 1873. -

Părinții săi, Stanca și Radu Țiței (nu Țițeica), originari din localitatea Cilibia, județul Buzău, înainte de a se stabili la Turnu-Severin, erau cunoscuți în a doua jumătate a secolului al XIX-lea ca fiind din neamul „lui ministeru”, iar rude ale lor, la a patra generație, care locuiesc astăzi în satele Mânzu, Poșta, Bentu și Găvănești sunt mândre de distinsul lor înaintaș. Copiii savantului Gheorghe Țițeica, Radu, Gabriela și Șerban, au dus mai departe tradiția părintelui lor și au devenit profesori universitari de marcă în domeniul chimiei, geologiei, fizicii și matematicii, primii primind premii ale Academiei Române, iar cel de-al treilea, a devenit membru și vicepreședinte al acestei renumite instituții. La mijlocul anilor '70, profesorul universitar doctor docent Radu Țițeica predă cursuri la Universitatea de Petrol și Gaze Ploiești, fiind unul dintre cei mai apreciați dascăli. Numele său apare alături de cel al academicienilor Nicolae Petruțian, Alexandru Codarcea, Gheorghe Macovei, Sabba Ștefănescu și alți mari profesori, în cartea „Petrol, Gaze, Dezvoltare și (In)Securitate” - Editura SIPG, București, ediția a II-a, pe care am editat-o în anul 2008.

Strămoșii marelui matematician

Localitatea Cilibia din județul Buzău, locul de baștină al lui Radu Țiței și Stanca Ciolănescu, părinții lui Gheorghe Țițeica se află la sud – sud-est de municipiul Buzău, pe drumul național 2B Buzău-Făurei-Brăila, la granița de nord-est a Câmpiei Bărăganului. Cilibia, ca și satele dinspre Buzău (Mânzu-Poșta-Bentu-Gălbinași-Tăbărăști), dar și cele dinspre Brăila (Vintilă Vodă, Rușetu) este un sat de câmpie din gura Bărăganului. Denumirea de Bărăgan provine de la cuvântul „Buracan” – câmp pustiu bătut de vijelie, pronunțat de turcii speriați de crivățul iernii, de zăpezile spulberate de-a lungul și de-a latul unei întinderi pustii. De altfel, mai toate localitățile din acea zonă a „Buracanului” au denumiri ce provin din limba turcă. De exemplu, CILIBIA vine de la termenul turcesc „çelebi” deoarece locuitorii săi erau mai cilibii, mai fuduli, mai fățoși și se ocupau cu lucrul pământului. (Termenul cilibiu din limba română are sensul de grațios sau gallant). Numele satului Bentu, vine de la termenul turcesc „bent” (loc mai înalt, un fel de terasă înconjurată de ape).

Istoria satelor Cilibia-Bentu nu se pierde în negura vremurilor. Ele au o vechime relativ recentă, aproximativ două secole, ceea ce înseamnă maximum, cinci - șase generații. Prima atestare documentară o găsim la biblioteca Episcopiei Buzău, într-una din cărțile ce poartă denumirea de „Glasul bisericii” unde se menționează numele de „sătucul Bentu” la anul 1812. La formarea satelor Cilibia - Bentu au stat doi factori: Transhumanța (coborârea turmelor de oi din Ardeal spre Delta Dunării), și Bolerul Săndulache Musceleanu și fiica lui, Ana, căsătorită cu Iancu Samurcaș. Moșia pe care s-au așezat sătucile Cilibia și Bentu, se numea Tăbărașca, cumparată de Medelnicerul Săndulache Musceleanu la 1816, luna iulie. Lângă această moșie se afla și moșia Dudești pe care o cumpără tot Medelnicerul Săndulache și pe viitor moșia poartă numele de Bentu-Dudeasca. Cum se realiza această trashumanță? Toamna, când plecau cocorii spre apus, ciobanii ardeleni plecau spre răsărit cu turme mari de oi. Ei treceau munții către Câmpia Română și Insula Mare a Brăilei. Pe vremea aceea, marea Câmpie Română nu era cultivată în totalitate din lipsă de forță de muncă și animale. Așa încât parcele foarte mari de teren rămăneau nelucrate. Pe acestea creștea iarbă din belșug, înaltă și de calitate. Trecerea munților avea loc pe la Sita Buzăului, Întorsura Buzăului, Neholu, Cislău pentru a ajunge în zona Buzăului se coborau către Câmpia Râmnicu-Sărat. Acolo unde găseau o rezervă mai mare de iarbă, se opreau. În jurul anului 1800, mai mulți ciobani din Voevodeni, localitate așezată la poalele munților Făgăraș și alții din Daneș, de lângă Sighișoara, au plecat în transhumanță spre Câmpia Română și spre Insula Mare a Brăilei. Au coborât pe Valea Buzăului și la 14 km de mers față de orașul Buzău pe un drum de țară, adică spre comuna Săgeata de astăzi, au dat de o întindere mare, bogată în iarbă pentru pășunat. Acesta este izlazul actual al satului Bentu-Cilibia. Aveau condiții optime de așezat pe aceste meleaguri. Pădurea actuală, pe vremea aceea era unită pe malul Buzăului cu pădurea de la Cotul Băcanului. Toate băștile sau albiile care înconjoară satul astăzi erau pline de mult stuf. Iarba de pe izlazul actual, pe vremea aceea era înaltă cât un lan de grâu în faza verde. Ciobanii au observat că sunt condiții optime de iernat și au construit colibe sănătoase la o distanță de 100 m de râul Buzău. Râul Buzău constituia o condiție optimă pentru asigurarea apei pentru oi. Pentru construirea colibelor și saivanelor aveau materiale din belșug. Material lemnos de la pădure, nuiiele de cătină pentru îngrădit pereții, pământ galben necesar la pământirea pereților și mult stuf pentru acoperit colibe, precum și pentru adăpost la oi (saivane). În anii următori majoritatea și-au refăcut locuințele dându-le aspect de mici căsuțe modeste. Încet, încet s-a conturat o mică așezare de ciobani ardeleni pe malul Buzăului. În anii următori, unii dintre ei se întorceau la locuințele din Ardeal și aduceau și pe ceilalți membri ai familiei și bruma de lucruri ce mai aveau. Acea mică așezare de pe malul Buzăului se regăsește în documente, în Arhivele Statului din județul Buzău, sub denumirea de „Sătuc”. Însă un lucru n-au putut prevedea acei ciobani. Râul Buzău. La un număr de ani, în special primăvara, inundă. Pe vremea aceea malurile râului Buzău nu erau regularizate ca astăzi și ieșea destul de des din albie. La aceasta contribuia și firicelul de apă numit Tochila, care asigură în mod natural o scurgere a apei Buzăului cu Călmățuiul. Ciobanii și-au mutat colibe pe platforma care începe din vatra satului Bentu, Poșta (loc în care opreau poștalioanele de pe ruta Buzău-Brăila pentru a-și adăpa caii din gârta Buzăului), Mânzu, până la Cilibia. Această platformă este mai înaltă față de izlaz comunal cu unu, doi metri. Terenul pe care se opriseră ciobanii era proprietatea marelui boler, medelnicerul Săndulache Musceleanu. El a dat oamenilor teren pentru construirea de case având în vedere faptul că unii membrii ai familiilor de ciobani lucrau pe moșia lui. Pe vremea aceea nu exista cale ferată (aceasta a fost pusă în funcție în 1873, fiind cunoscută ca magistrala C.F.R. 500), astfel că se forma un convoi de căruțe aproximativ zece care erau trase de boi și cai din herghelia bolerului. La Brăila, pe malul Dunării, negustorii aveau depozite mari din zid

unde primeau marfa, pe care o expediau cu vaporul până în inima Europei. Astfel că România era numită pe drept cuvânt „grâнарul Europei”. Incepând cu anul 1860, la frageda vârstă de 15 ani, cilibiul Radu Țiței, (tatăl viitorului matematician și academician Gheorghe Țițeica) împreună cu bentalul Mitică Crăciun (din neamul lui Corciu, ciobani înrudiți cu cei din neamul Moise) și alți flăcăi, pleacă la Brăila unde se angajează în port, ca mecanici, macaragii, hamali, alții la o firmă italiană ce construia șoseaua Buzău-Brăila, sau la calea ferată. În sat se vorbea deja despre cei care lucrau la aceste firme controlate de proaspătul stat România (rezultat al Unirii din 1859, ca fiind ai lui ministeru).

Copilul Dunării

Gheorghe Țițeica

Matematicianul s-a născut în 4 octombrie 1873, la Drobeta Tr. Severin, unde abia se așezaseră părinții săi, sosiți de prin părțile Buzăului, mai exact din satul Cilibia, situat în marginea Bărăganului. Tatăl, Radu Țiței, lucra ca mecanic pe vapoare fluviale, meserie pe care o învățase de pe la 15 ani, în porturile Brăila și Galați.

Satul Cilibia și alte sate din împrejurimi au fost întemeiate în jurul anului 1800, de oieri veniți de peste munte, din Ardeal, din satul Voievodeni, de lângă Făgăraș, și din Daneș, de lângă Sighișoara, după cum relevă profesorul Marian Rizea, în revista "Art-Emis". Atrăși de avântul economic cunoscut de România după unirea din 1859, tinerii ciobani au aruncat cojoacele și bătele și s-au dus în porturi, să învețe meserii noi. Radu Țiței a ajuns mecanic pe vapoare. Într-o seară, stând la umbra unui salcâm, împreună cu soția lui, Stanca, au decis să se stabilească la Drobeta Tr. Severin, un port înfloritor în acea vreme și situat la intersecția mai multor lumi: balcanică, românească și austro-ungară. Gheorghe a fost primul lor copil. I-au mai urmat trei fiice. Micuțul i-a uimit pe toți, cu inteligența lui precocă. A primit în fiecare an premiul I. Ca să-i dea aripi, părinții l-au înscris la cel mai bun liceu din Craiova, "Carol I", unde învățau copiii oltenilor avuți. Rezultatele strălucite la învățătură i-au asigurat băiatului și o bursă și cazare gratuită la internat. Din nefericire, tatăl său a trecut chiar atunci la cele veșnice. Gheorghe și-a întreținut mama și surorile din banii câștigați din meditații la matematică. Din Craiova, tânărul Țițeica a luat drumul Bucureștiului. S-a înscris la Facultatea de Științe, secția de Matematică, a Universității, unde l-a avut profesor, printre alții, pe Spiru Haret. După absolvire, le-a predat matematica, timp de doi ani, elevilor de la seminarul teologic "Nifon". Într-o zi de toamnă a anului 1895, mergând pe o stradă din centrul vechi, a văzut într-o vitrină revista "Gazeta de matematică". A cumpărat-o, le-a scris redactorilor, i-a convins de geniul lui matematic și, în scurt timp, a ajuns membru al redacției, pe care nu a părăsit-o cât a trăit. Revista fusese înființată în 15 septembrie 1895, la numai o zi după inaugurarea podului de la Cernavodă, inginerii care au fondat publicația fiind chiar subordonați ai lui Anghel Saligny. De la București, Țițeica s-a dus la Paris, unde s-a înscris la Școala Normală Superioară și unde a devenit al cincilea român doctor în matematică la universității pariziene. Întors în patrie, a fost numit profesor la universitate, ales președinte al Societății de Științe Matematice, membru titular al Academiei Române, vicepreședinte și secretar general, timp de zece ani, al aceleiași instituții. A fost ales membru corespondent sau membru al mai multor academii din țări europene și a condus secțiunea de geometrie a mai multor congrese internaționale (Canada, Elveția, Norvegia). Un veritabil savant de anvergură internațională!

- profesorul Marian Rizea, relatează în cartea *GHEORGHE ȚIȚEICA – STRĂMOȘII, VIAȚA ȘI URMAȘII* "Nu există persoană care să nu păstreze în „sacul cu amintiri al copilăriei” imagini, fapte, întâmplări, evenimente, rădăcini efemere ale existenței și trecerii fiecăruia prin viață. Și acum, după mai bine de 50 de ani de când am pășit prima dată pe treptele școlii generale din comuna Bentu, județul Buzău, nu pot uita amprenta olfactiv-vizuală a sălii cercului de matematică unde înimoșii și severii învățători Maria și Stan Ioniță, împreună cu directorul Alexandru (Puiu) Ifrim adăunau școlarii din clasele primare pentru a-i pregăti pentru concursurile și olimpiadele de matematică. Sala de clasă a cercului de matematică „Gheorghe Țițeica” se afla într-o fostă magazie de materiale a școlii vechi, amenajată cu grijă și modestie de către cei trei dascăli, cu sprijinul președintelui C.A.P. „Unirea”. Mirosea mereu a petrol, dușumeaua fiind lustruită săptămânal cu un produs negru (cel mai probabil motorină amestecată cu păcură) care nu lăsa praful să se înalțe de la podea și era singura încăpere din școală în care, pe pereți nu existau portretele marilor ideologi comuniști. Plafonul era atât de jos, încât dacă tablourile ar fi fost agățate pe pereți, aproape ca am fi dat nas-în-nas cu Marx, Engels, Lenin, Gh. Gheorghiu-Dej, Ana Pauker, Bodnăraș etc. Era, în schimb, un tablou măiestos al academicianului matematician Gheorghe Țițeica, între o masă din stejar masiv care ținea loc de catedră și tabla neagră așezată pe colț, pe un suport de lemn, care permitea reglarea înălțimii acestuia, astfel încât, elevii mai mici să poată scrie exercițiile. Toate caietele de aritmetică din acea vreme aveau pe copertă portretul pe fond maroniu, cu semnătura lui Gheorghe Țițeica, iar timbrele de pe plicuri și ilustrate cu chipul acestuia erau adunate cu mare grijă, fiind cele mai valoroase în schimburile jocurilor noastre copilărești cu capace metalice aplatizate cu ciocanul de la sticlele de bere și sirop, sau cu capacele colorate ale cutiilor de chibrit. Nu era oră ca distinșii noștri dascăli să nu ne reamintească despre faptul că ilustrul matematician Gheorghe Țițeica se trăgea din neamul lui ȚIȚEI, din localitatea apropiată Cilibia și că toți suntem cumva rude cu acesta, iar la concursurile organizate cu școlile din Săgeata, Gălbinași, Smeeni, Padina, Pogoanele, etc. trebuie să fim la înălțime "

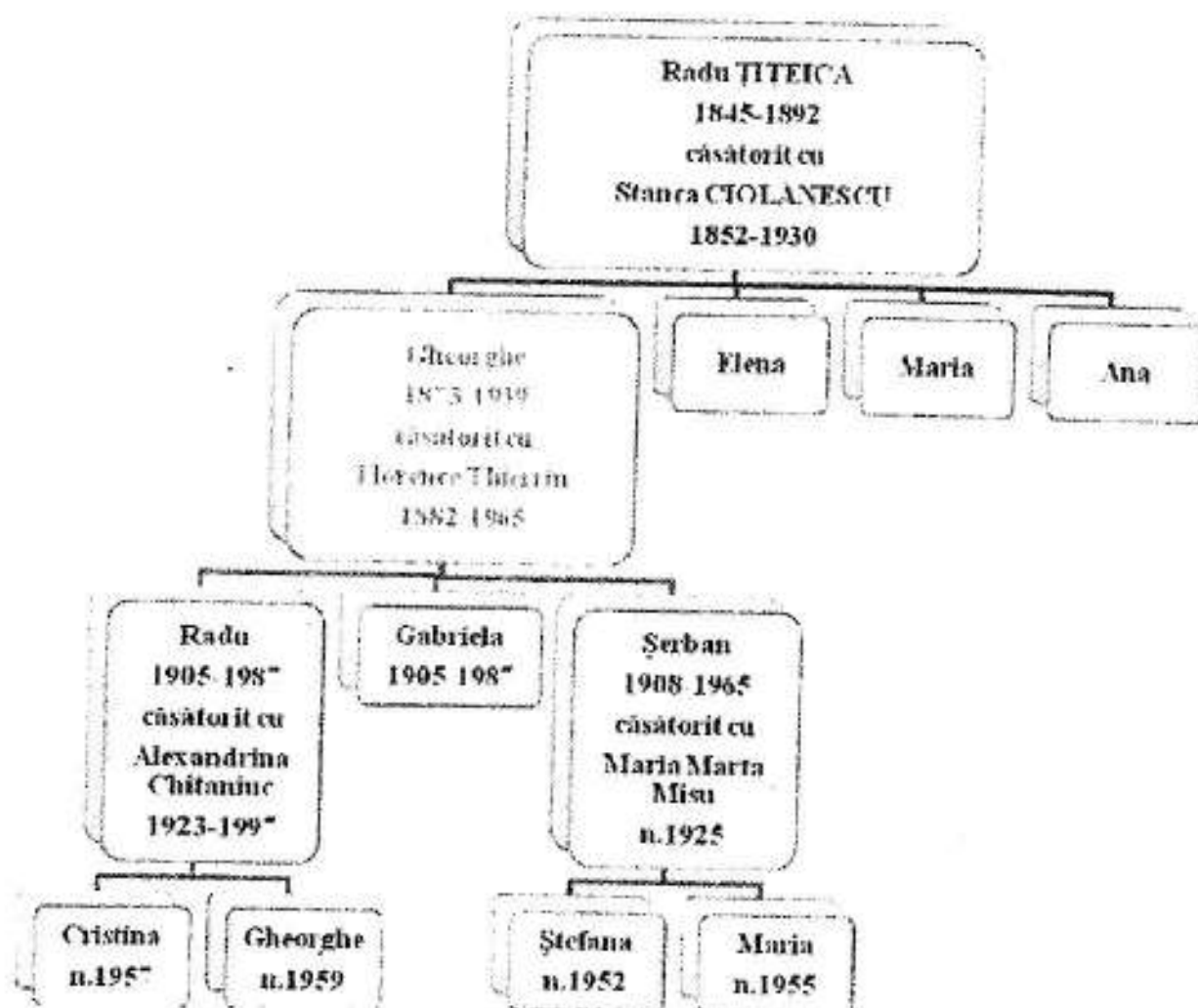
Studii: Studiile liceale le face la Craiova iar cele universitare la București avându-i ca profesori pe Spiru Haret, David Emmanuel, Constantin Gogu. În 1895 Țițeica își ia licența și este numit profesor la seminarul Nifon. Curând însă a fost numit în învățământul superior. Din economiile făcute izbutește să plece la Paris unde își reface în primul rând licența la Școala Normală Superioară, fiind clasificat primul. Imediat după susținerea tezei de doctorat la Sorbona se întoarce în țară; Gh. Țițeica este al cincilea român doctor în matematici al Universității din Paris, după Spiru Haret, David Emanuel, Const. Gogu și N. Coculescu.

Activitatea didactică: Întors în țară, Țițeica este numit, în 1900, la Universitatea din București, ca profesor la catedra de geometrie, la care a funcționat aproape 40 de ani, trecând prin toate gradele: suplinitor, agregat, definitiv. Începând din 1928 Țițeica a funcționat și la Politehnica din București, ca profesor de analiză. Din 1913, urmând lui Spiru Haret, este membru al Academiei iar din 1929, secretar general. A fost decan al Facultății de Științe, președinte al Societății de Științe, vice președinte al Societății Politehnice, membru, apoi Președinte al Consiliului Permanent (pe atunci cel mai înalt for) al Ministerului Instrucțiunii Publice; de asemenea, a fost membru al Societas Scientiarum Varsoviensis, la Société de Sciences de Liège, membru corespondent al Academiei de Științe din Maryland și doctor honoris causa al Universității din Varșovia.

Activitatea științifică: Cercetările matematice ale lui Gheorghe Țițeica sunt legate de rețelele din spațiul cu n dimensiuni, definite printr-o ecuație a lui Laplace. Este creator al unor capitole din

geometria diferențială proiectivă și afină, unde a introdus noi clase de suprafețe, curbe și rețele care – la propunerea lui G. Loria (1862-1954) – îi poartă numele. Prin numeroasele lucrări de matematică elementară și de popularizare a științei, pe care le-a publicat de-a lungul întregii sale vieți, a contribuit la ridicarea nivelului învățământului matematic din România. Este considerat, alături de Ion Ionescu, Andrei Ioachimescu și Vasile Cristescu, unul din stâlpii revistei Gazeta matematică. Împreună cu G.G. Longinescu a publicat revista Natura iar revista „*Mathematica*” l-a avut, alături de D. Pompeiu, ca redactor șef.

A decedat pe 5 februarie 1939, în vârstă de 65 de ani, în plină activitate.

**ȘCOALA GIMNAZIALĂ CILIBIA
JUDEȚUL BUZĂU**

Adresa: comuna Cilibia, Județul Buzău
Tel./Fax: 0238 / 730 030
E-mail: scoalaclibia@yahoo.com

MINISTERUL EDUCAȚIEI

**Fundamentarea solicitării de schimbare a unității din Școala Gimnazială
comuna Cilibia în Școala Gimnazială "Gheorghe Titeica", comuna Cilibia**

Cultura organizațională este echivalentul psihologiei unei persoane. Structura psihologică a unei persoane definește personalitatea acesteia, conduita sa, atitudinea sa în diferite situații. Cultura unei organizații acționează în mod similar, definind modul de acțiune al organizației. Aceasta poate facilita sau împiedica schimbările organizaționale. Cultura organizațională poate fi asemuită unui aisberg format dintre-o parte "vizibilă" (cu componente secundare, derivate) și o parte ascunsă cu elemente primare. Analiza unei culturi organizaționale se poate face numai pe baza elementelor evidente, de suprafață din care, în funcție de criterii, este reconstituită partea invizibilă.

Partea vizibilă cuprinde simboluri și sloganuri, ritualuri și ceremonii, "mituri" și "croi" modele comportamentale, vestimentare, atitudini fizice, jargonul folosit de membrii organizației respective. Partea invizibilă cuprinde componentele propriu-zise ale culturii organizațiilor școlare. Determinarea elementelor aceste părți ține de interpretarea și corelarea elementelor vizibile contestabile.

Partea invizibilă cuprinde: normele, valorile, reprezentările, credințele conducătoare, înțelesurile împărtășite de membrii unei organizații. Acestea sunt elementele fundamentale care sunt strâns legate de mediul în care funcționează organizația.

Din perspectiva nevoii de a apropia sistemul nostru educațional de celelalte sisteme europene, școala trebuie să construiască o cultură organizațională care să includă principii și valori ale: educației pentru viitor, educației permanente, educației pentru autosugestie, parteneriatul educațional, calității și excelenței în condiții de schimbare. Accentul va trebui să se transfere de pe competiție, pe colaborare, de pe "a fi primul", pe "a deveni cea mai bună variantă a ta, progresând de la o zi la alta, alături de ceilalți".

Luând în calcul toate aceste lucruri, considerăm că adoptarea unui nume de către unitatea noastră de învățământ este un element de cultură organizațională absolut necesar, cu atât mai mult cu cât la nivelul comunității noastre este singura unitate de învățământ.

Gheorghe Țiteica renumit matematician și pedagog român, profesor la Universitatea și la Școala Politehnică din București, membru al Academiei Române și al mai multor

academiei străine, doctor honoris causa al Universității din Varșovia, un nume ce va rămâne peste veacuri în analele matematicii românești. De numele acestuia se leagă și localitatea noastră. Părinții săi, Stanca și Radu Țiței (nu Țițeica), originari din localitatea Cilibia, județul Buzău, înainte de a se stabili la Turnu-Severin, erau cunoscuți în a doua jumătate a secolului al XIX-lea ca fiind din neamul „lu' ministeru”, iar rude ale lor, la a patra generație, care locuiesc astăzi în satele Mânzu, Poșta, Bentu și Găvănești sunt mândre de distinsul lor înaintaș. Propunem, asadar, acest nume instituției noastre, aducând drept argument următoarele:

Personalitatea lui Gheorghe Țițeica -

Matematicianul s-a născut în 4 octombrie 1873, la Drobeta Tr. Severin, unde abia se așezaseră părinții săi, sosiți de prin părțile Buzăului, mai exact din satul Cilibia, situat în marginea Bărăganului. Tatăl, Radu Țiței, lucra ca mecanic pe vapoare fluviale, meserie pe care o învățase de pe la 15 ani, în porturile Brăila și Galați.

- profesorul Marian Rizea, relata în cartea *GHEORGHE ȚIȚEICA – STRĂMOȘII, VIAȚA ȘI URMAȘII* "Nu există persoană care să nu păstreze în „sacul cu amintiri al copilăriei” imagini, fapte, întâmplări, evenimente, rădăcini efemere ale existenței și trecerii fiecăruia prin viață. Și acum, după mai bine de 50 de ani de când am pășit prima dată pe treptele școlii generale din comuna Bentu, județul Buzău, nu pot uita amprenta olfactiv-vizuală a sălii cercului de matematică unde inimoșii și severii învățători Maria și Stan Ioniță, împreună cu directorul Alexandru (Puiu) Ifrim adunau școlarii din cla-sele primare pentru a-i pregăti pentru concursurile și olimpiadele de matematică. Sala de clasă a cercului de matematică „Gheorghe Țițeica” se afla într-o fostă magazie de materiale a școlii vechi, amenajată cu grijă și modestie de către cei trei dascăli, cu sprijinul președintelui C.A.P. „Unirea”. Mirosea mereu a petrol, dușumeaua fiind lustruită săptămânal cu un produs negru (cel mai probabil motorină amestecată cu păcură) care nu lăsa praful să se înalțe de la podea și era singura încăpere din școală în care, pe pereți nu existau portretele marilor ideologi comuniști. Plafonul era atât de jos, încât dacă tablourile ar fi fost agățate pe pereți, aproape ca am fi dat nas-în-nas cu Marx, Engels, Lenin, Gh. Gheorghiu-Dej, Ana Pauker, Bodnăraș etc. Era, în schimb, un tablou măiestos al academicianului matematician Gheorghe Țițeica, între o masă din stejar masiv care ținea loc de catedră și tabla neagră așezată pe colț, pe un suport de lemn, care permitea reglarea înălțimii acesteia, astfel încât, elevii mai mici să poată scrie exercițiile. Toate caietele de aritmetică din acea vreme aveau pe copertă portre-tul pe fond maroniu, cu semnătura lui Gheorghe Țițeica, iar timbrele de pe plicuri și ilustrate cu chipul acestuia erau adunate cu mare grijă, fiind cele mai valoroase în schimburile jocurilor noastre copilărești cu capace metalice aplatizate cu ciocanul de la sticlele de bere și sirop, sau cu capacele colorate ale cutiilor de chibrit. Nu era oră ca distinșii noștri

dașcăli să nu ne reamintească despre faptul că ilustrul matematician Gheorghe Țițeica se trăgea din neamul lui ȚIȚEI, din localitatea apropiată Cilibia și că toți suntem cumva rude cu acesta, iar la concursurile organizate cu școlile din Săgeata, Gălbinași, Smeeni, Padina, Pogoanele, etc. trebuie să fim la înălțime ”

Studii: Studiile liceale le face la Craiova iar cele universitare la București avându-i ca profesori pe Spiru Haret, David Emmanuel, Constantin Gogu. În 1895 Țițeica își ia licența și este numit profesor la seminarul Nifon. Curând însă a fost numit în învățământul superior. Din economiile făcute izbutește să plece la Paris unde își refăce în primul rând licența la Școala Normală Superioară, fiind clasificat primul. Imediat după susținerea tezei de doctorat la Sorbona se întoarce în țară; Gh. Țițeica este al cincilea român doctor în matematici al Universității din Paris, după Spiru Haret, David Emanuel, Const. Gogu și N. Coculescu.

Activitatea didactică: Întors în țară, Țițeica este numit, în 1900, la Universitatea din București, ca profesor la catedra de geometrie, la care a funcționat aproape 40 de ani, trecând prin toate gradele: suplinitor, agregat, definitiv. Începând din 1928 Țițeica a funcționat și la Politehnica din București, ca profesor de analiză. Din 1913, urmând lui Spiru Haret, este membru al Academiei iar din 1929, secretar general. A fost decan al Facultății de Științe, președinte al Societății de Științe, vice președinte al Societății Politehnice, membru, apoi Președinte al Consiliului Permanent (pe atunci cel mai înalt for) al Ministerului Instrucțiunii Publice; de asemenea, a fost membru al Societas Scientiarum Varsoviensis, la Société de Sciences de Liège, membru corespondent al Academiei de Științe din Maryland și doctor honoris causa al Universității din Varșovia.

Activitatea științifică: Cercetările matematice ale lui Gheorghe Țițeica sunt legate de rețelelor din spațiul cu n dimensiuni, definite printr-o ecuație a lui Laplace. Este creator al unor capitole din geometria diferențială proiectivă și afină, unde a introdus noi clase de suprafețe, curbe și rețele care – la propunerea lui G. Loria (1862-1954) – îi poartă numele. Prin numeroasele lucrări de matematică elementară și de popularizare a științei, pe care le-a publicat de-a lungul întregii sale vieți, a contribuit la ridicarea nivelului învățământului matematic din România. Este considerat, alături de Ion Ionescu, Andrei Ioachimescu și Vasile Cristescu, unul din stâlpii revistei Gazeta matematică. Împreună cu G.G. Longinescu a publicat revista Natura iar revista „Mathematica” l-a avut, alături de D. Pompeiu, ca redactor șef.

A decedat pe 5 februarie 1939, în vârstă de 65 de ani, în plină activitate.

Sărbătorirea Zilelor Școlii

Patronul spiritual al școlii ar fi Gheorghe Țițeica, sărbătorit pe data de 4 octombrie. Cu această ocazie vor fi organizate activități de premiere a elevilor actuali sau a foștilor elevi. În acest mod se poate consolida cultura organizațională a școlii, se pot promova modele de bună practică în rândul elevilor și al părinților, se va promova imaginea școlii în comunitate.

Crezând cu putere că școala noastră are nevoie de o consolidare în ceea ce privește cultura organizațională și luând în considerare toate aspectele prezentate anterior, vă propunem spre analiză și aprobare adoptarea de către instituția noastră a numelui Școala Gimnazială "Gheorghe Țițeica".

Director,

Prof. Guteniuc Doinița

Începând astăzi, 15.07.2021, în cadrul Consiliului Pro-
fesorat al Școlii Gimnaziale Cilibia, la care participo
un număr de 12 cadre didactice din totalul de 14.
și care are ca ordine de zi: modificarea (schimbarea)
denumirii unității de învățământ din „Școala
Gimnazială comuna Cilibia” în „Școala Gimnazială
Gheorghe Viteica”. Începând cu anul școlar 2022-2023
doamna director, prof. Genușia Doruț, pe o propu-
tare a eminentului matematician Gheorghe Viteica,
unul dintre fondatorii prestigioasei reviste științifice
„Gazeta Matematică”, pedagog și academician,
născut la data de 17 oct 1873 la Drobeta Turnu-
Severin.

Parinții săi, Rouco și Radu Vitei, originari din
localitatea Cilibia, județul Bragan, înainte de
a se stabili la Drobeta Turnu-Severin, erau cu-
rești în o domăniție a școlii al XIX-lea
secolului din anul „la” ministerului, iar rudele
le a pota generație, locuiesc și astăzi
în satul Ilăușu și Poșta Cilibia.
Începând cu anul 1860, la frondea vârsta de 15 ani,
cibiul Radu Vitei (tatăl viitorului matematician
și academician Gheorghe Viteica) împreună cu alți
tineri, pleacă la Braila unde se angajează în port,
co mecanici, macaragi, harnali sau la cala
ferată.

Pe data de 4 octombrie 1873, la Drobeta Turnu-
Severin, unde abia s-a născut parinții săi,
s-a născut și copilul Cilibia. Tatăl, Radu Vitei, lucra
co mecanic pe vasele fluviale, mergea pe coră
e învățase de la 15 ani în porturile de Braila
și Galati. Gheorghe Viteica a fost primul lor
copil. Mătușă i-a născut pe toți, cu inteli-
gență lui precoce. A primit în frica an
primul „”. Ca săi dea creșterea, parinții l-au
înverșat la cel mai bun liceu din Craiova,
„Carol I” unde învăța copiii deosebiți ai săi.

Rezultatele strălucite i-au asigurat o certitudine
bursă și oțărare gratuită la studii. Dăruirea
totală sau o trecut chiar atunci la cele vestite.
George și-a întreținut marea în surorile cu buni
câștigați și meditați la matematici.
Din Craiova, tânărul Titica a luat drumul Bucureștilor.
La Eusebio la Facultatea de Științe,
secție de matematici, a Universității, unde l-a
avut profesor, printre alții, pe Spiru - Haret.
După absolvire, le-a predat matematici, timp
de doi ani, elevilor de la seminarul teologic
„Nifon”.

Între-o zi de toamnă a anului 1895, mergând
pe o stradă din centrul vechi, a văzut într-o
vitrină revista „Gazeta de matematici”. A
comparat-o, le-a scris redactorilor, i-a convins
de genul lui matematici și, în scurt timp, a ajuns
membru al redacției, pe care nu a părăsit-o
cât a trăit. Revista „Gazeta de matematici” în 1895,
la numărul 2 după inaugurarea podului
de la Cernavodă, inginerii care au fondat publi-
cistia fiind chiar subordonați ai lui Tugheș
Saligny.

De la București, Titica s-a dus la Paris,
unde s-a înscris la Școala Normală Superioară
și unde a devenit al șaptea român doctor în
matematici al universității pariziene.

Întors în țară, a fost numit profesor la universitate
ales președinte al Societății de Științe Matematice,
membru titular al Academiei Române, vicepreședinte
și secretar general timp de șase ani, al aceluși
instituiții.

A fost ales membru corespondent sau
membru al mai multor academii din țări
europene și a condus sesiunea de geometrie a
mai multor congrese internaționale (Canada,
Elveția, Norvegia).

A fost un veritabil savant de amplitudine
internationale!

A decedat pe 5 februarie 1939, în vârstă de 65 de ani, în plină activitate.

Profesorul Marian Rîca, relatat în cartea - "GHEORGHE TÎTEICĂ - STRAMOSUL", VIAȚA ȘI URMAȘII" despre cum "toate cautele de aritmetica din ora vremea erau pe coperta portretului pe fond maroniu, cu semnătura lui Gheorghe Tîteică, iar timbrele de pe plăci și ilustrate erau cu elipul acestuia. Nu era ca la distinsii noștri dascăli să nu ne reaminteam de el prin faptul că ilustrul matematician Gheorghe Tîteică și trăgea din mamul lui Tîței, din localitatea Alibio și ca totuși suntem cumva rude cu acesta, iore la concursurile organizate cu școlile din Săgeată, Gălbinoși, Smeeni, Podino, Pogonele, trebuie să fim la o nădădime".

Grădiniștea Lărilor Școlii

Patronul spiritual al școlii ar fi Gheorghe Tîteică, vorbitor pe data de 4 octombrie. Cu ocazia acestor se vor organiza activități artistice, vor fi invitată forță absolvenți, organizarea unor festivități de primărie. În acest mod se poate consolida cultura organizatională a școlii, se pot promova modele de bună practică în rândul elevilor și al părinților și se va promova imaginea școlii în comunitatea noastră. Drept care s-a încheiat prezentul proces-verbal.

1. Gheorghe Camelia
2. Andrei Georgiana
3. Lăzar Ionuț
4. Enache Marius
5. Iui Lucica
6. Goguța Ionuț
7. Gălbenu Florin
8. Gălbenu Camelia
9. Popescu Gicuța

Proces-verbal

Încheiat astăzi, 15.07.2021 în cadrul Consiliului de Administrație al Școlii Gimnaziale comuna Călbăș, arând următoarele ordine de zi:

1. Discuții privind modificarea denumirii Unității de învățământ din „Școala Gimnazială com. Călbăș” în „Școala Gimnazială „George Titico” începând din anul școlar 2022-2023.
Domnul Director a făcut o prezentare scurtă a eminențelor matematicean Ghe. Titico.
Ghe. Titico, unul dintre fondatorii prestigioasei reviste științifice „Gazeta matematică”, pedagog și academician, ai căror părinți, Hauce Traian Titico sunt originarii din localitatea Călbăș județul Buzău.

De comun acord, membrii Consiliului de Administrație au stabilit modificarea denumirii unității de învățământ din „Școala Gimnazială com. Călbăș” în „Școala Gimnazială „George Titico” începând din anul școlar 2022-2023.
După care s-a încheiat prezentul proces-verbal. Au participat la sedință:

- Gufimac Doinița
- Coxea Camelia
- Trichiu Georgiana
- Grachea Ion
- Gerban Elina
- Andrei Vlad Adeline
- Frățeloiu Nicoleta
- Gălbene Florentina